

ప్రొఫసు సుబ్బులక్ష్మి అని పేరు పెట్టారు.

సుశీల లాపేరు వచ్చలేదు. కానీ తనవరూ అడగలేదు. తానెవరూ ఏ పేరు నిర్బంధంగా అనుకోలేదు. కానీ ఇప్పుడు సెట్టివ పేరు ఎక్కడో వచ్చలేదు తనకు. తప్పకుండా పోతే మానే. జీవితం వాళ్ళయినా అలా చూడమని మంచిపేరు పెట్టలేక పోయాడేమిటి?

“అందుకాబట్టి రేని ఆబిరుమిల్లు దీర్చుకోలేము. ఇలాంటి విషయాలలో గయినా మన ఇష్టానుసారం ఉండకూడదంటి?” బిర్ల వడిగింది సుశీల.

“ఎందుకుండకూడదు?” రఘువతి మామూలుగానే అన్నాడు. తన భాగ అతడి బర్తం కాలేదు. అతడప్పుడూ అంతే. అతడు మనిషిని చూస్తాడేకాని మనసుని చూడడు. మాటలు వింటాడేకాని మహతను గుర్తించడు. అతడు మంచిగానే తన్ను నిర్లక్ష్యం చేయాల్సి అభిప్రాయపె లేదతడికి. కానీ తన భావాలేమిటో, తన అభిరుచి ఏమిటో అని గుర్తించడంతో తీవ్రంగా వేలాగ?

“కానీ ఏంపేరు పెట్టాలని వచ్చుతుందిగానూ అడిగారా?”

“ఏ పేరువేయాలేమిటి?”

“జాను! ఒక అన్నా పలుకుతున్నాను. దీయ అన్నా పలుకుతున్నాను. సుశీ అన్నా, సుశీలా అన్నా పలుకు తున్నాను. . . అత్ర గారు ‘శాంతమ్మా’ అని ముసలి వాళ్ళు పిలిచినట్లు పిలిచినా పలుకుతున్నాను. . . .”

“కాకపోతే పేరులో ఏముంది?”

“ఏకామే పేరులో ఏముంది? సుశీ అన్నా సుబ్బు లక్ష్మి అన్నా, మంజీరా అన్నా మంగమ్మా అన్నా ఒకటే. ఆ గొంతులో మహత ఉండాలి కానీ. కీ ఇచ్చిన బొమ్మ సుధా అంటేనేమి సుబ్బులూ అంటేనేమి? అది వృద్ధయంటే బొమ్మ. ప్రాణంలేని బొమ్మ, మహతలేని బొమ్మ. మట్టిబొమ్మ. . .” సుశీలకళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి.

రఘువతికి అస్సేసుకీ వేళయింది. అమ్మ భోజనానికి పిలిచింది వడ్డించి.

భోజనం చేసి ఆస్సేసుకు పోయేముందు “అనుభం పెద్ద సీనె తెచ్చేదా? చిన్నసీనె తెచ్చేదా?” అని అడిగాడు సుశీలను.

చిన్నది చాలునంది సుశీల. అతడు వెళ్ళిపోయాడు.

సుబ్బులక్ష్మికి పుట్టిన పండుగ.

పేరంటానికి వచ్చిన ఎవరో “పాప పేరేమిటి?” అని అడిగారు. “బుజ్జి” అంది సుశీల.

“బుజ్జి ఏమిటమ్మా సుబ్బులక్ష్మి అని చెప్ప కుండా?” నూకాలమ్మగారు కొడల్ని మందలించింది.

ఆ వచ్చి వానిడ “సుబ్బులక్ష్మి అంటే? . . .” నూకాలమ్మగారిని చూసింది దీర్ఘశ్వాస.

“మా అత్తగారిపేరు. . . .” నూకాలమ్మ వివరించడం మొదలెట్టింది. “అవిడ ఈ ఇంట్లో మహారాష్ట్రలా వెలిసింది. ఎన్ని ప్రతాల! ఎన్ని నోములు! అరుంధతి అనుకొండి. . . అన్నపూర్ణ అనుకొండి. . . ఆ పేరులో ఓ అక్షరం వండినాచాలు.”

“జానమ్మా ఆ అదృష్టంలో శతాంశం ఉన్నా చాలు. . . అయినా అడంతా ఎవరికి కావాలిప్పుడు? ఒట్టి అప్రావ్యపు పేర్లు. అవప్రశంస పుతీరులూ. . .”

సుశీల కావించి తీరేమీ వచ్చలేదు.

నూకాలమ్మ తన కోరిక తీరేటే అత్తవారింటి పేరు ‘శాంతమ్మ’. అవిడ పాఠశాలకుకూడా “సుశీలా?” అని పిలవదు. పోని అత్తవారింటి పేరులో గయినా ‘శాంతా’ అని పిలవదు. పూర్తిగా “శాంతమ్మా” అనే పిలుస్తుంది.

“మీరు పెద్దవారత్తయ్యా, వన్ను ‘శాంతా’ అని పిలిస్తే చాలు అంది ఒకసారి సుశీల.

“అలా కాదు శాంతమ్మా, మనది పూర్వం ఎరగిలాంటి పిలివ కుటుంబం. చిన్నయినా పెద్దయినా గౌరవంగానే పిలవాలి” అని యథాపూర్వంగానే పిలిచేది.

అరంభంలో రఘువతిని తన్ను ఆర్థంగా “సుశీ” అని పిలవమని అడిగింది సుశీల. అతడు “సుశీ” అని పిలుస్తాడే కానీ అక్రమత నంగతి మాత్రం అతడికి చేత కాలేదు. అసలు పేరులో ఏముందని పించిడాతడి వాలకం చూచిన సుశీలకు.

కానీ తను శాంతమ్మగాను తన పాప సుబ్బులక్ష్మిమ్మ గాను పిలవబడడం అవిడతేమీ వచ్చలేదు.

సుబ్బులక్ష్మిమ్మకు తమ్ముడు పుట్టాడు. నామకరణం ముమూర్తం వచ్చింది. ఏం పేరు

A.

పెట్టాలని ప్రబ్బ. విక్కయిం చేసేకాళ్ళెవరు? నూకాలమ్మగారుంటే ఈ సమస్య ఉండేదేకాదు. రఘువతి అయినా, పురోహితుడుయినా వెంటనే అవిడను అడిగేవారు. అవరకే అనుకొన్న పేరు వెంటనే అవిడ చెప్పేసింది. నామకరణం అరిగిపోయేది.

కానీ నూకాలమ్మగారిప్పుడు రెండు అవిడ ఎరమనడిచారు.

కొడుక్కి మంచిపేరు పెట్టాలని రఘువతి అలోచించడం మొదలెట్టాడు.

అంత్యకాలంలో నామమా ప్రస్థురణచేత మోక్షం ముందని గేవుల్ల పేర్లు పెడతారట. . . పెద్దవాళ్ళ పేర్లు పెడితే వాళ్ళ అదృష్టమేకాదు ఆయుష్ష కూడా వస్తుందట. . . ఇంట్లో వట్టి ఏమీకాలేనేమా. . . ఇంతకీ సుశీల ఏమంటుందో? రఘువతి అభిమానాలు లేవని ముందే అబద్ధి. సరే రఘువతి అల్పాయి పేరు విషయం సుశీలకే వెదికేయాలి. . . నిజంగా సుశీలకు మంచి అభిరుమలున్నాయి. ఎంతో చక్కనిపేరు చెబుతుంది. ఒకవేళ ఏవయినా కొన్ని పేర్లు సచ్చమని తన్నే అడిగితే? మంచిపేర్లు జాలిలా తయారు చేసుకోని

— కె. వి. ఆచార్య

సుశీల దగ్గరికి వచ్చాడు రఘువతి.

“ఇలా చూడు, అద్యాయి పేరు విషయం. . .”

“జాను వేసప్పుడే అవ కొన్నాను.”

“ఏమనుకొన్నావు?”

“మీరు కాదనకూడదు.”

“నీ ఇష్టం. అమ్మ లేదుగా.”

“అందుకే. . . .”

“నీకు వచ్చినపేరు చెప్పు. కానీ నావుండాలి.”

“అయితే బాబు పేరు నూకాలయ్య.” వెంటనే చెప్పింది సుశీల.

“అదేమిటి!” సమ్మలేకపోయాడు రఘువతి.

“జాను అత్తయ్యగారుంటే ఎంతో బావుండేది. వారి పేరయినా మన మధ్యన ఉండాలి. . .” సుశీల కళ్ళల్లో నీళ్ళు స్పాయి.

“సుశీ!” రఘువతి గొంతులో గుండె తొంగిపూచింది.

“జాను ఈ సంసారం కోసం అవిడ గంధపుచెక్కె అరిగిపోయింది. అవిడ బుణం ఇంకేలాగూ దీర్చుకో లేము.” అవిడ మాటల వెనక మహత వెల్లవయింది.

రఘువతి మనసు పువ్వయింది. సుబ్బులక్ష్మికి వచ్చింది. నూకాలయ్య వచ్చేడు. నామకరణోత్సవం మ హా వై భ వం గా జరిగి పోయింది. ★